

தீயாஞ்சல்

29-11-2005

சமர்ப்பணம்

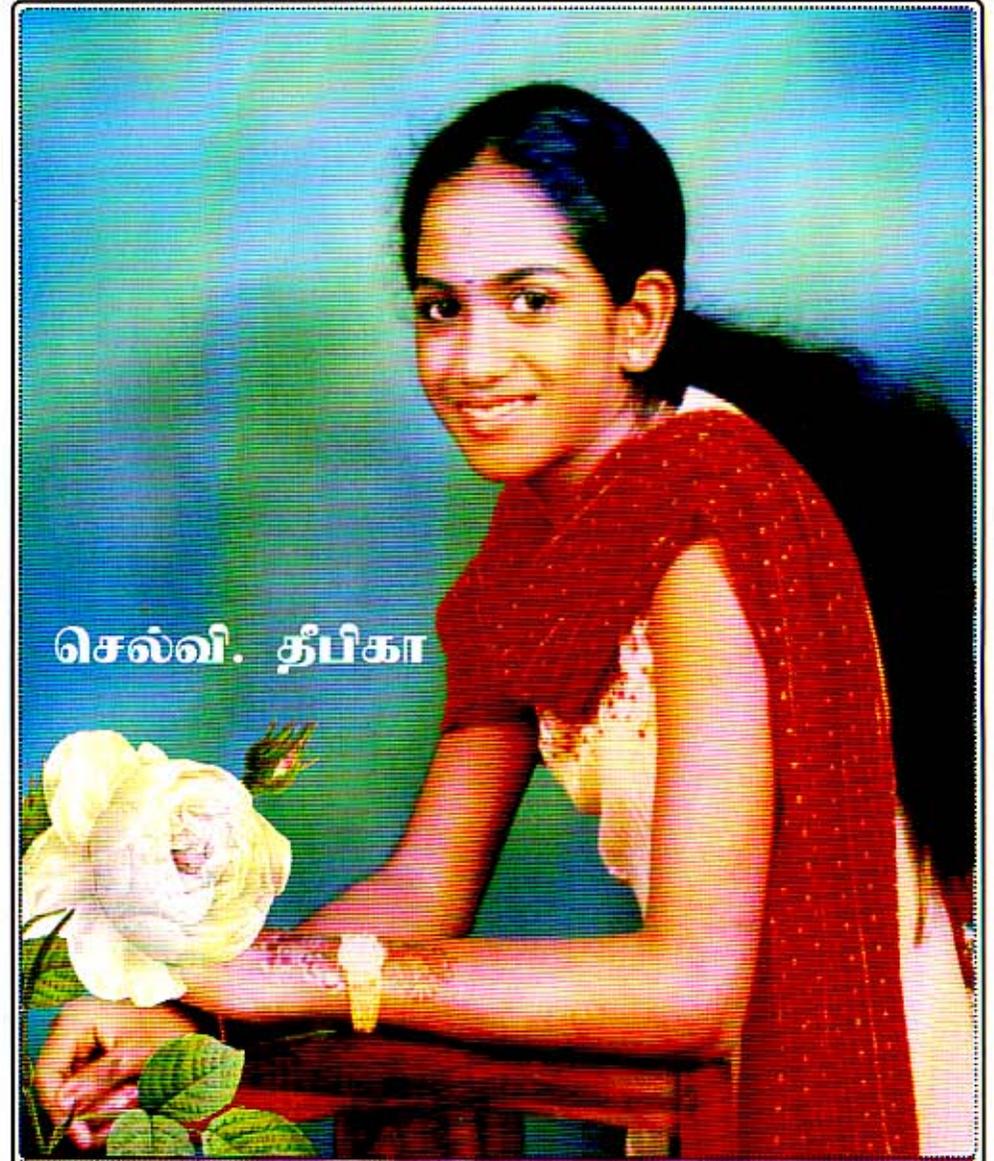

இவள்,

இலட்சத்தில் ஒரு நட்சத்திரம்
எம் இல்லத்து செல்லக் கோலம்
எங்கள் வீட்டின் இளைய நிலவு
இறை நிறத்திய எம் இதயத் தாடிப்பு
நீங்காத நினைவுடன் ~ எம்
நெஞ்சுக்குள் ஒளிரும் தீபத்திற்கு
தாங்காத எம் மனதின்
தவிப்புகள் சமர்ப்பணம்.—

தீத் வெண்பா

ஆண்டாம் பார்த்திப ஐப்பசித் திங்கள்
அமிர்தயோக தேய்திரயோதசியில் - பாரார் தவிக்க
சிரார் சிவனடி சேர்ந்தாள் தீப்கா
ஊரார் உதிர்ந்த கண்ணீர் மழையோடு,

செல்வி. தீப்கா

இவ் இளவேனிலன்

ஆரம்பம்

15 - 03 - 1991

முடிவு

30 - 10 - 2005

தோத்திரப் பாக்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்
விநாயகர் குதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான்-விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாத நாமம் நமச்சிவாயவே

நீள நினைந்தடியே னைமை நித்தவாங் கைதொழுவேன்
வாளெனக் கண்மடலாள் அவை வாடி வருந்தாமே
கோழிலி எம்பெருமான் குன்றையூர்ச் சில நெல்வய்ப் பெற்றேன்
அள்ளிலை எம்பெருமார் அவை அட்டித் தரப் பணிக்கே.

கூற்றாயினவாறு விலக் ககலீர்
கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவனெப் பொழுதும்
தோற்றா தென் வயிற்றினகம் படியேன்
குடரோடு துடக்கி முடக்கி யிட
அற்றேனடியே னைக்கைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே!

தருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

தருவீசைப்பா

செம்பொனே! பவளக் குன்றமே! நின்ற
திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத்(து)
அன்பரா னவர்கள் பருகும்ஆ ரமுதே!
அத்தனே! பித்தனே னுடைய
சம்புவே! அணுவே! தானுவே! சிவனே!
சங்கரா! சாட்டியக் குடியார்க்(கு)
இன்பனே! எங்கும் ஒழிவற நிறைந்(து)ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தவா(று) இயம்பே.

தருப்பல்லாண்டு

சொல்லாண்டசுரு திப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யஞ்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தருப்புராணம்

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

தருப்புகழ்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

தருப்புகழ்

ஏறுமயி லேறி வியையாடு முகமொன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகமொன்றே
கூறும் மடியார்கள் வினை தீர்க்கு முகம் ஒன்றே
குன்றுருவவேல் வாங்கி நின்ற முகமொன்றே
மாறுபடு சூரனை வதைத்த முகமொன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகமொன்றே
ஆறுமுகமா னபொருள் நீயருள வேண்டும்
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.

வாழ்த்து

உலகமெல்லாம் உயர்நலம் பெருகுக
அகிலமெங்கும் அமைதி நிலவுக
பாருலகெங்கும் பூரணம் பொலிக
பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

நவராத்திரி பாடல்

பராசக்தி

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பகி எழிற்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
புட்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத
நாதாந்த சக்தி என்றுன்
நாமமே உச்சரித் திடுமடியர் நாமே
நானுச்சரிக்க வசமோ
ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி எனப்புக்ழ
அகிலாண்ட கோடி ஈன்ற
அன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசும்
ஆனந்த ரூப மயிலே
வாரணியும் இருகொங்கை மாதர் மகிழ் கங்கைபுகழ்
வளமருவு தேவை அரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியாய் உதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெண் உமையே.
மலைவளர் காதலி-தாயுமானவர்

ஜய ஜய ஜய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ ஜய ஜய ஜயசக்தி
ஜய ஜய வென தினம் பாடிப் பணிந்தோம்
ஜகம் எங்கும் அமைதியைத்தா - ஓம் ஸ்ரீ
(ஜய ஜய)

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவையெல்லாம் மறைய - அம்மம்மா
பக்தி பெருகிட பாடி உருகிட
பணிப்பாய் அன்பிலெம்மை - ஓம் ஸ்ரீ
(ஜய ஜய)

இரண்டுகள் போக மூன்றுகள் அகல
ஈஸ்வரி பலமருள்வாய் - அம்மம்மா

கரம் குவித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
கருணையுடன் அணைப்பாய் - ஓம் ஸ்ரீ
(ஜய ஜய)

காசினியெங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா

தேசுடன் வாழக் காட்டடி காட்சி
தேவியுடன் அடைக்கலம் நான் - ஓம் ஸ்ரீ

(ஜய ஜய)

நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து - அம்மம்மா
நமஸ்காரம் செய்து ஆரதி செய்தோம்
ஞாலத்திற் கமைதியைத் தா - ஓம் ஸ்ரீ

(ஜய ஜய)

சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்
சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி சுத்தசக்தி ஓம் சிவம்

சத்தியஞான தர்மசக்தி சாந்த சக்தி ஓம்சிவம்
சச்சிதானத் தாத்மசக்தி சர்வசக்தி ஓம்சிவம்

(சுத்த)

வேத சாஸ்திர சகலகலா வித்யாசக்தி ஓம்சிவம்
வீரதீர தையசக்தி விஜயசக்தி ஓம்சிவம்

(சுத்த)

நாதகீத கானகாலா நடனசக்தி ஓம்சிவம்
மஹாமந்திர யந்திர தந்திர வஸ்யசக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

யோகயோக த்யாக சக்தி லோகசக்தி ஓம்சிவம்
தாகமோஷ சோகரஹித தபோசக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

துஷ்டசத்துரு நாசசக்தி தூகாசக்தி ஓம்சிவம்
அஷ்டலஷ்டமி ஞானவாணி அமரசக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

குஞ்சிதபத அபயஹஸ்த வாஞ்சிதபவ தாயகம்
குருபரசிவ ஹரஹர நடராஜ சக்தி ஓம்சிவம்
(சுத்த)

ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்,
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்
ஓம் சக்தி ஓம், ஓம் சக்தி ஓம்

ஷுந்தரவதனி ஸுகுண மனோஹரி
மந்தஹாஸ முக மதிவதனி
சந்தன குங்கும அலங்கார முடனே
தந்திடுவா யுந்தன்தரிசனமே

(ஓம்)

நந்தி தேவருடன் முனிவரும் பணிய
ஆனந்த முடனே வந்திடுவாய்
வந்தனை செய்து மாயனயனுடன்
வகையாயுன் புகழ் பாடிவே

(ஓம்)

தங்கச் சிலம்பு சலசலவென்றிட
தாண்டவமாடித் தனயன் மகிழ்ந்திட
பொங்கு மானந்தமுடன் புவிமேல் விளங்கும்
மங்கள நாயகி மகிழ்வாய் வருவாய்

(ஓம்)

வேதங்கள் உன்னை வேண்டிப்பாடிட
விரும்பி ஸரஸ்வதி வீணை வாசித்திட
ஸ்தானந்த மான ஜோதிஸ்வருபி
ராஜ ராஜேஸ்வரி சரணம் சரணம்

(ஓம்)

தேவியின்

திருநாம அர்ச்சனை (108)

அம்ம ணீ! ஜக தம்பி கே! கரு
ணுக ரீ! பர மேஸ்வரீ
கண்ம ணீ! ஜெய கௌரி, காங்கயி
கார்த்தி கே! திரி நேத்திரி!
தண்ம யீ! உப சாந்தி ணி! சிவ
சாம்ப வீ! ஏ காம்பரீ!
சின்ம யீ! சுப சீலி, மாலினி,
தேவி, செளந்தரீ, ஓம்நமோ!

பத்ர காளி, தூக்க கா, ப வானி,
பராசக் தீ! பரி பாலினி!
சித்சொ ரூபினீ, சிம்ம வாகினி,
திவ்ய ராஜரா ஜேஸ்வரி!
வித்வ பூஷணி, மீன லோசனி,
வீர மர்த்தனி, விமலினி,

சத்ய வாசனி, நித்ய கன்னி,
தயாப ரீ! நம, ஓம்நமோ!
குண்ட லீ! சந்த்ர மண்ட லீ! இளங்
கோம ணீ! இன்ப ஸ்யாமளீ!
சண்டி கா, சா முண்டி, பைரவி
சாவித் ரீ! ஜெப காயத்ரி!
அண்டர் நாயகி, ஆபத் பாந்தவி,
அமுத ஞான்ப யோதரீ!
தொண்டர் சாதகி, தூய வானதி,
சோம சேகரி, ஓம்நமோ!

சுத்த சக்தி, சுடர்க்கொ டீ! திவ்ய
சுந்த ரீ, ஸ்ரீபு ரந்தரீ!
வித்த கீ! தெய்வ நர்த்த கீ! ஜய
விஜயி, பாபவி நாசினி,
சித்த ரஞ்சனி, தெய்வ குஞ்சரி,
தேவ தா, உமா, பார்வதீ!
நித்ய வாணி, நிரஞ்ச ணீ! மலை
நீலி, சங்கரி, ஓம்நமோ!

சந்த்ர மௌளி, சரஸ்வ தீ! திவ்ய
சார தா! ஜய பாரதீ,
சுந்த ராங்கி, சுரநு தாவிஸ்வ,
சோபி தா, சம்பர் பாவதீ!
மந்த்ர ரூபினி, மாப கவதி,
மாவூறி ஷாசுர மர்த்தனீ!
தந்த்ர சாதனி, செஞ்ச டாதரி,
சாவ தாரகி, ஓம்நமோ!

அஷ்ட லட்சுமி, அபய ஹஸ்தனி,
அமலி ணீ! செங் கமலினி
நிஷ்டை யோகினி, நிமல வாகினி
நிஷ்க ளங்கசந் யாசினி!
துஷ்ட நிக்ரஹி, தூய வைஷ்ணவி,
ஜோதி வேணி, சுமங்கலீ!
சிஷ்ட ரட்சகி, ஸ்ரீவ ராகினி,
சீத ணீ! நம ஓம்நமோ!

பூர ணீ! ஞான பூஷ ணீ! வேத
போதி ணீ! தாம் சாதனீ!
ஆர ணீ! நவ சீர ணீ! உல
காண்ட வீ! உக்ர தாண்டவீ!
கார ணீ! சிவ காமி ணீ! ஜீவ
காரு ணீ ஜகன் மோகினி!
நாரணீ! பவ தார ணீ! புவி
நாய கீ! நம ஓம்நமோ!

பரமஹம்ஸ தாசன்

ஸ்ரீ காளீ ஸ்தோத்திரம்

யாது மாகி நின்றாய்-காளி
எங்கும் நீ நிறைந்தாய்:
தீது நன்மை யெல்லாம்-நின்றன்
செயல்க ளன்றி யில்லை
போதும் இங்கு மாந்தர்-வாழும்
பொய்மை வாழ்க்கை யெல்லாம்,
ஆதி சக்தி, தாயே! என்மீ
தருள் புரிந்து காப்பாய்

(யாது)

எந்த நாளும் நின்மேல்-தாயே!
இசைகள் பாடி வாழ்வேன்!
கந்தனைப் பயந்தாய்-தாயே!
கருணை வெள்ள மானாய்!
மந்த மாரு தத்தில்-வானில்
மலையி னுச்சி மீதில்,
சிந்தை யெங்கு செல்லும்-அங்குள்
செம்மை தோன்று மன்றே!

(யாது)

-மகாகவி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியார்

தருமகள் துத்

நித்தமுனை வேண்டி மனம்
நினைப்பதெல்லாம் நீயாய்ப்
பித்தனை போல் வாழ்வதிலே
பெருமை யுண்டோ? திருவே!
சித்தவறுகி கொண் டிருந்தார்
செய்கை யெல்லாம் வெற்றிகொண்டே
உத்தமநிலை சேர்வ ரென்றே
உயர்ந்த தேவமுரைப்ப தெல்லாம்
சுத்த வெறும் பொய்யோடீ?
சுடர் மணியே! திருவே!
மெத்த மையல் கொண்டுவிட்டேன்
மேவிடுவாய் திருவே!
உன்னையன்றி இன்ப முண்டோ

உலகமிசை வேறே?
பொன்னை வடிவென் றுடையாய்
புத்தமுதே, திருவே!
மின்னொளி தருநண் மணிகள்
மேடை யுயர்ந்த மாளிகைகள்
வண்ண முடைய தாமரைப்பூ
மணிக்குள முள்ள சோலைகளும்
அன்னம் நறுநெய் பாலும்
அதிசயமாகத் தருவாய்
நின்னருளை வாழ்த்தி என்றும்
நிலைத்திருப்பேன், திருவே!

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய சகல கலா வல்லி

1. வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவுண் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகல கலாவல்லியே.
2. நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சுமக்கும் கரும்பே சகல கலாவல்லியே.
3. அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே.

4. தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய் வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்வட நூற்கடலுந் தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர்செந் நாவினின்று காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே.

5. பஞ்சப்பி தந்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென் நெஞ்சத் தடத்தல ராததென் னேநெடுந் தாட் கமலத்(து) அஞ்சத் துவச முயர்த்தோன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக் கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே.

6. பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான் எண்ணும் பொழுதெளி தெய்த நல் காயெழு தாமறையும் விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பர் கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே.

7. பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற் கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டுதொண்டர் தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணங் காட்டும்வெள் ளோமதிப் பேடே சகல கலாவல்லியே.

8. சொல்லிற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல நல்வித் தையுந்தந் தடிமைகொள் செல்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்குங் கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே.

9. சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்குஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலத் தோய்புழைக்கை நற்குஞ் சரத்தின் படியோ டரசன்ன நாணநடை கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகல கலாவல்லியே.

10. மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென் பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்படைப் போன்முதலாம் விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன்போற் கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகல கலாவல்லியே.

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் வெள்ளை அரியாசனத்தில் அரசரோடென்னைச் சரியாசனம் வைத்த தாய்.

காளமேகம்புலவர்

வெள்ளைத்தாமரைப் பூவில் இருப்பாள் வீணைசெய்யும் ஒலியில் இருப்பாள் கொள்ளை இன்பம் குலவு கவிதை கூறுபாவலர் உள்ளத் திருப்பாள் உள்ளதாம் பொருள் தேடி உணர்ந்தே ஓதும் வேதத்தின் உள் நின்று ஒளிர்வாள் கள்மற்ற முனிவர்கள் கூறும் கருணை வாசகத்து உட்பொருளாவாள்

மாதர் தீங்குரற் பாட்டில் இருப்பாள் மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள் கீதம் பாடும் குயிலின் குரலைக் கிளியின் நாவை இருப்பிடம் கொண்டாள் கோது அகன்ற தொழில் உடைத்தாகிக் குலவு சித்திரம் கோபுரம் கோயில் ஈதனைத்தின் எழிலிடை உற்றாள் இன்பமே வடிவாகிடப் பெற்றாள்

மகாகவி சம்பிரமணிய பாரதியார்

நாடிப்புலங்கள் உழுவார் கரமும் நயவுரைகள் தேடிக் கொழிக்கும் கவிவாணர் நாவும் செழுங்கருணை ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும் உவந்து நடம் ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம் அடைக்கலமே.

கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை.

துக்க நீவாரண அஷ்டகம்

மங்களாருபிணி மதியணிகூலினி மன்மத பாணியளே சங்கடம் நீக்கிடச் சடுதியில் வந்திடும் சங்கரி சொளந்தரியே கங்கண பாணியன் கனிமுகங் கண்ட நல் கற்பகக் காமினியே ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நீவாரணி காமாக்ஷி

கானுறு மலரெனக் கதிர்ஒளி காட்டிக் காத்திட வந்திடுவாள்
தானுறு தவஒளி தாரொளி மதியொளி தாங்கியே வீசிடுவாள்
மானுறு விழியாள் மாதவர் மொழியாள் மாலைகள் சூடிடுவாள்.

ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி

சங்கரி செளந்தரி சதுர்முகன் போற்றிடச் சபையினில் வந்தவளே
பொங்கரி மாவினில் பொன்னடி வைத்துப் பொருந்திட வந்தவளே
எங்குலத் தழைத்திட எழில் வடிவுடனே எழுந்தநல் துர்க்கையளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி
தண தண தந்தண தவிலொலி முழங்கிடத் தண்மணி நீ வருவாய்
கண கண கங்கண கதிர்ஒளி வீசிடக் கண்மணி நீ வருவாய்
பண பண பம்பண பறையொலி கூவிடப் பண்மணி நீ வருவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி

பஞ்சமி பைரவி பர்வத புத்திரி பஞ்ச நல் பாணியளே
கொஞ்சிடும் குமரனைக் குணமிகு வேலனைக் கொடுத்த நல்
குமரியளே

சங்கடம் தீர்த்திடச் சமரது செய்துநற் கக்தியெனும் மாயே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி

எண்ணியபடி நீயருளிட வருவாய் எங்குல தேவியளே
பண்ணிய செயலின் பலனது நலமாய்ப் பல்கிட அருளிடுவாய்
கண்ணொளி யதனால் கருணையே காட்டிக் கவலைகள் தீர்ப்பவளே
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி

இடர் தரும் தொல்லை இனிமேல் இல்லை யென்று நீ
சொல்லிலிடுவாய்
சுடர்தரு அமுதே சுருதிகள் கூறிச் சுகமது தந்திடுவாய்
படர்தரு இருளில், பரிதியாய் வந்து பழவினை ஒட்டிடுவாய்
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி

ஜெய ஜெய பாலா சாமுண்டேஸ்வரி ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெய ஜெய துர்க்கா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரி ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெய ஜெய ஜெயந்தி மங்கள காளி ஜெய ஜெய ஸ்ரீதேவி
ஜெய ஜெய சங்கரி கௌரி க்ருபாகரி துக்க நிவாரணி காமாஷி

அபிராமியம்மை பத்யம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடுவா ராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
களிபிணி யிலாத உடலும்
சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தா னமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள்வா ராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுகொரு
துன்பமில் லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தின் அன்புமுத விப்பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி அபிராமியே!

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
மனந்தரும் தெய்வ வடிவுந்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
இனந்தரும் நல்லன எல்லாம்தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராமி கடைக்கண்களே

பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்
காத்தவளே பின்கரந்தவளே கடைக்கண்டனுக்கு
மூத்தவளே என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே
மாத்தவளே உன்னை அன்றி மற்றுமோர் தெய்வம்வந்திப்பதே

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராமி வல்லியை
அண்டமெல்லாம் பூத்தாளை
மாதுளம்பூ நிறத்தாளை
புவியடங்கக் காத்தாளை
ஐங்கணை பாசாங்குசமும்
கரும்பும் வில்லும் சேர்த்தாளை
முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு
ஒரு தீங்கில்லையே

நெஞ்சில் நிறைந்தவை

அச்சம், மடம்
நாணம், பயிர்ப்பு
இவள் களைந்து
நடனம், நளிணம்
நகைப்பும், நெளிப்பும்
அணிந்து

வெள்ளிக் கொலுசென
தள்ளிச் சிரிக்கும்
கொள்ளை அழகு
குழந்தை இவளை
அள்ளிச் செல்வதோ
ஐயோ.....!

இத்தனை சீக்கிரம்
எம்மைப் பிரிந்திட
இந்தச் சித்திரம்
செய்த பிழை யென்ன?
உந்தையும் தாயும்
உனை நாளும்
சிந்தையில் சுமந்தனர்
உன் தந்தையின்
தந்தையோ-உன்
தாயின் பின்

சுமந்தனன்
விதானையாரின்
விந்தை எம் குடும்பத்தில்
நானும் உனக்கோர்-சிறு
தந்தையாம்-என்
இதயம் நொந்து
நொருங்கியதே தாயே
ஆருயிர் அண்ணன்
தூரப்போன தாயரோ?
அன்றி உன் ஓடித்திரிந்த
விட்டைப் பிரிந்த
தாயரோ?

வாடிக் கிடக்கும்
பூக்களும் உன்
வருகை கண்டால்
துளிர்க்கும்
ஓடித் திரிந்த உன்னை
தேடி வீட்டுச் சுவரும்
நினைக்கும்

சூடிக் குலாவிய
சூண்டு அணிலும்
வருகை பார்த்து
வாசல் நின்று நாயும்

வார்த்தை தெரியாது
தவிக்கும்
கண்ணே.....!
உன்னோடு சின்னக்
குழந்தையாய் சேர்ந்து
குலாவிய உன்
பாட்டினிருந்தால் பதைத்து
உயிர் தொலைத்திருப்பான்
பாவம் அவரோ
தன் பக்கத் துணைக்கு-உன்னை
அழைத்தார்-சீண்டி
உன் வார்த்தையால்
கிடைக்கும் வைதல்
கேட்கவோ-உன்
உயிரை தன்னோடு
அழைத்தார்
கண்ணே ஒருமுறை
கண் திறந்து பார்
கண்கள் குளமாய் நிறைந்து
கதறும் தாயை
வார்த்தை வராது
வாய் பொத்தி அழுதும்

தந்தை
அண்ணன் வருவான்
அழித் தெரியாது
தவிப்பான்-உன்
முன்னே வந்து
முகம் தடவ்வான்
கண்ணைத் திறந்து
எல்லாம்
கனவெனச் சொல்லாயோ
உன் அப்பனின்
அம்மா-அரற்றுகிறாள்
வேரைத் தொலைத்த
வேதனை தீர்வதற்குள்
விழுது நியுமா?
யாரை அழைத்தா
அழுவதம்மா?
ஊரை அளந்த
உன் பேச்சும் சிரிப்பும்
நேரில் நியில்லை
ஆயினும் எம்
நெஞ்சில் என்றும்
நிற்குமம்மா...!

இதயதீபமே தீப்கா ! எங்கு சென்றாயோ?

பதினாரும் பெற்று பெருவாழ்வு கொள்வாயென
பலகோடி கனவுகளில் நாம் மிதந்திருந்த வேளைதனில்
பதின்முன்று அகவைகள் மட்டுமே வாழ்ந்த உனை
பறித்துச் சென்ற மாபாதகன் காலனே !

மயக்கும் உந்தன் முல்லைச் சிரிப்பும்
மறக்கமுடியா அன்புப் பிள்ளை மனமும்
மருமகளே ! அழியாதெங்கள் நெஞ்சில்
மாமன்மார்கள் வடிப்பது இரத்தக்கண்ணீர் !

பார்ப்பதெல்லாம் உந்தன் முகமே
கேட்பதெல்லாம் உந்தன் குரலே
துக்கமெல்லாம் உந்தன் கனவே
இதயமெல்லாம் வெறுமை உணர்வே !

இழந்தது உன்னை அல்ல எம்முயிரை
இனியெம் மனங்களெல்லாம் மாறாக்காயமே
இளங்கருத்து உணையழித்த காலமது
இதயமற்ற கொடுமை பூத்த கோலமது

அண்ணா என்றழைக்கும் ஆசைத்தங்கை - நீ
அம்மா என்றழைக்கும் ஓசையிழந்ததால்
அய்யோ என்றழும் அலறல் கேட்டு நாம்
அதிர்ந்தே போனோம் உதிரம் உறைந்தே !

நீலவானத்தின் நீலமாய் உறைந்தாயோ
நீலக்கடலின் அலையாய் கலந்தாயோ
தீபத்தின் ஒளியாய் நெஞ்சை நிறைத்தாயே
தீப்கா !

எங்கே சென்றாயோ ? எப்போ வருவாயோ ?

கண்ணீருடன்
மாமாங்கள் அனைவரும்

'பூவுக்கொரு சாவு பூக்கொரு சாவு'
பூவுக்கொரு சாவு பூக்கொரு சாவு

'பட்டுச் சிறகடித்து
சிட்டுக் குருவியாய்
திரிந்த தீரிகா
கருவறைக் காயம்
ஆறும் முன்னரே
கல்லறை சென்ற
காரணம் என்னம்மா!

பேர் விளங்கவென
கிடைத்ததொரு புதையல்
ஓர் தடயமின்றி
நடந்த தெவ்வழி
வம்சம் தழைக்கவென
வந்த வாழைச்செடி
வாய் மூடி மொளியாய்
போன தெப்படி!
கருவினில் கிடைத்த
கற்பகத் தருவென
கனிகொண்டிருந்தோமே
கண்ணே தீரிகா!
தீயில் பிணைந்து-நீ
காணாமல் போகவா
த...ரி...கா...வென
நாமஞ் சூட்டினோம்!
(பூவுக்கொரு)

மிளாத் தாயில் - நீ
கொண்டதென்ன தீரிகா!
மங்கள வாழ்த்தொலிக்க
தோழிகள் புடைசூழ
கேலிச் சிரிப்போடு
மணமேடை செல்லும்
திருநாள் வருமென
நாங்கள் மகிழ்ந்திருக்க
அமங்கலம் பாடி
அயலவர்கள் கூடி
இறுதிக் கடனானக்கு
இயற்று நாள் வந்ததுவோ
(பூவுக்கொரு)

பாயில் படுக்கவில்லை
நோயில் துடிக்கவில்லை
காய்ச்சல் தலைபிரியும்
கடுகளவும் கண்டதில்லை
நோயுடன் நீயிருந்த
நாளொன்றும் இல்லையே
(பூவுக்கொரு)

நாயுடன் நடப்புவீட்டு
நீர்த்தனம் இடுவாயே
நளிவாய் அணிவூடன்
நல்வார்த்தை பகர்வாயே
நாயே உன்னைக்காணா
நாயும் அலறுதே
வாயில் கிடைத்ததெல்லாம்
கடித்துக் குதறுதே
அணிவூடம் உன்முகம்
பார்க்கத் தவிக்குதே
ஆசையாய் உன்மொழி
கேட்கத் துடிக்குதே
நெஞ்சக் குழிக்குளெல்லாம்
குளிர் காச்சலடிக்குதே
சேதி கேட்டவா
செவிப்பறை உடையுதே
(பூவுக்கொரு)

தந்தை படும் துயர்
சொல்லில் அடங்காது
தயையன் பெரும் துயர்
சொல்லத் தெரியாது
சோகமே கூடி
சோதனை செய்ய

அழ்றாவார் அழுதென்ன
தேற்றுவார் இருந்தென்ன
அடுத்த கணமே
ஆறாத் தாயில்
ஆழ்ந்து போகிறேனம்மா
எம்மைத் தீ
தீண்டு மட்டும்
கண்ணே தீரிகா!
உந்தன் நினைப்பில்
தீய்ந்து போவேனம்மா!

பாலறகு வைத்து
பாமாலை பாடி
பூமாலை சூடும்
புனித நாள் வருமென
நாங்கள் காத்திருக்க
அசையாமல் கிடந்து
அரப்பு வைப்பித்து
ஆறாத் தயாரிலெமை
அழுது புலம்பவைத்து

வேதனைத் தீயில்
வெந்து நொருங்கிறார்
தந்தை விக்கித் தவிக்கிறார்
தயையன் வெதும்பித் துடிக்கிறான்
துயர் கூடித் தாய்
முகம் நோக்கியே
விபரமறியக் கொதிக்கிறான்
ஏது நடந்தது கூறம்மா
என்று குழம்பி குதிக்கிறான்
அவளோ கூற மொழியின்றி
குமுறி அழுகிறான்
விதியிது மயூரா-நீ
மயூராம்மனைக் கேளென்றான்
(பூவுக்கொரு)

கூடிக் குழாவி
கும்மாள மீட்டு
ஓடித் திரிந்து
ஒருமித்திருந்து
நாடி நரம்பெல்லாம்
புடைப்பறு நகைத்து
தேடிக் களிக்கும்
சிங்காரச் சிட்டுக்கள்
சேர்ந்து சிரித்திருக்கும்
சினேகித மொட்டுக்கள்
நீலமலர்களென
நின்னுடன் கற்றவர்கள்
நீண்ட வரிசையில்
கால்கள் கடுகடுக்க
காத்து நின்றனர்
கண்திறந்து பாரம்மா!
நீட்டி நிமிர்ந்து-நீ
நீண்ட துயில் கொண்ட
காட்சி கண்டனர்
கதறிக் துடித்தனர்
கலங்கித் தவித்தனர்
நீலமலர் கூட்டமென
நின்றன் தோழிகள்
பதறியழுத
பரிதாபக் காட்சி
பாசத்தின் பண்பை
பறை சாற்றும் மாட்சி
(பூவுக்கொரு)

பயிற்சி சாலைக்கு
விடுமுறை தந்து
சோகத்தில் பங்குகொண்ட
அதிபராசிரியர்
நிர்வாக குழுவினரும்
அணிவகுத்து நின்ற

அண்ணன்மார் அனைவரும்
நினது நினைவலைகள்
நீங்கா துள்ளனர்-நின்
ஆத்ம சாந்திக்காய்
இறைவனை வேண்டி
இறைஞ்சு கின்றனர்.
(பூவுக்கொரு)

எழுபத்தேழு வரை
நலமாய் பலிருக்க
ஏழிரண்டில் உனை
ஏறெடுத்துப் பார்த்த
சாவுக்கொரு சாவு
சாத்திய மாகாதோ?

காய்ந்த சருகெல்லாம்
சாவுக்காய் காத்திருக்க
இளந்தளிர் உனை
இரக்கமின்றி யெடுத்த
சாவுக்கொரு சாவு
சாத்தியமாகாதோ?

தாய் தந்தை தமையன்
சந்ததியார் சந்தோசத்தை
சடுதியில் பிடுங்கிவிட்ட
சாவுக்கொரு சாவு
சாத்தியமாகாதோ?

பள்ளித் தோழிகளின்
பாசப் பிணைப்பை
பாதியில் பறித்தெடுத்த
சாவுக்கொரு சாவு
சாத்தியமாகாதோ?
பூவுக்கொரு சாவு
புதிதாய் வரவைத்த
சாவுக்கொரு சாவு
சாத்தியமாகாதோ?

விதி வலியது
அரளடி தொழுது
அன்பே சிவமென
அமைதி யடைவோம்
பெரிய பா பாட
வந்தேன் அல்லேன்
பெரியப்பா-நின்
நினைப்பில் கரைந்தேன்
கண்ணே தீரிகா!

முற்றும்

இந்திரா பெரியப்பா

இள வேனிலுக்கு எழுதப்பட்டவள்....!

பொன்நகை கூட
பொலிவிழந்து போகும்-உன்
புன்னகை போதும்
புருவமும் பேசும்

சின்ன மலராய்
சிரித்தவள்-இறைவன்
வாடுதல் காண
விரும்பாமல் பறித்தானோ?

கண்ணிமைக்கும் வேளையில்
காரியம் முடிப்பாளாம்-உன்னை
கண்ணிமைப்பதற்குள்
காலனும் பறித்தானோ?

இவள் இளவேனிலுக்கு
எழுதப்பட்டவளாம்
இலையுதிர்வின் முன்னுயிர்
எடுத்தானோ?

தேவதையோ நீ-பூமிக்கு
வந்த தேவை
நிறைந்ததோ?

உன்னைச் சுற்றி
இருந்தால் போதும்
உள்ளம் புத்துணர்ச்சி
வெள்ளமாய் பாயும்

நீ கண்களால் இரு
கைகளால் ஏன்
கால்களால் கூட
கதை சொல்வாயாம்?

இதை எல்லாம்
எண்ணியோ அன்று
உன் அன்னை
விழுந்தும் புரண்டும்
வீறிட்டு அழுதாள்

கண்ணே! நீ என்ன
எண்ணங்களின்
கற்பகத் தருவோ
எத்தனை பேருக்குள்

இன்றும் இருக்கிறாய்
உன் நினைவுகள்
எம்முள்ளத்தாள்-இன்றும்
உறைந்து கிடக்குது.

நீ போனபின்
உன் தாய்க்கு
நிலவின்றி போனது
இரவு
நீ தட்டிப் பறிப்பாய்
என்று அண்ணன்
உண்ணாமல் காத்திருப்பான்

உன் குட்டிச் சிரிப்பும்
குறும்புச் சேட்டைகளும்
வெறுஞ்சுவரில் தெரியாதோ?
என வெறித்துக்
கிடப்பான் அப்பன்

எங்கே நீ
மீண்டு வருவாயோ
என ஏங்கி
தூங்க மூடிய
கண்கள் திறந்து
தேகம் அதிர்ந்து
எழுந்து தவிப்பான்

தன்னை விட்டு
உன் பாட்டன்
ஏன் உன்னை
அழைத்தான் என்று
பாட்டியும் கிடந்து
பரிதவிக்கிறாள்

வீட்டுக்குள் உன்
குடும்பம் கூடியழும்
விழுந்து சாய தோள்
கிடைக்கும்
ஊரோடு போன
சித்தப்பன் யாரோடு
பாவம் அழுவான்
நெற்றி முகர்ந்து
நெஞ்சில் ஏந்திக் கதற
நேரில் நீயின்றி

விழியில் நீரின்றி-அன்று
தேறவும் தோளின்றி
தேம்பினான்.

ஊரோடு உள்ள
உறவுகள் கண்டாய்-ஏன்
உன் இறுதி நாட்கள்
அறிந்தோ?
வேர் போன இடம் நோக்கி
விரைந்தாய்-நாம்
விழிநீரில் கரைகிறோம்
அறிந்தாயா?

வீட்டுக்குள் தீபமாய்
நியிருக்கிறாய்
விளக்கு எதற்கென்றிருந்தோம்
கொடிய கடவுள்
எம்மைக் குருடாக்கி
உன்னைக் கூட்டிச்
சென்றானே?

நீ எங்கு போனாலும்
நித்தம் உன்
நினைவுகளை பிரசவிப்போம்
கனத்தையில் விழுந்த
கண்ணீர்த் துளிகளில்
எண்ணிக் கொண்டோம்-நீ
எத்தனை நெஞ்சுக்குள்
நிறைந்தாய் என்பதை

ஒரே நாளில் பெற்றவருக்கு
பெருமையும் துயரும்
அளித்தாய்
பூக்களும் பிஞ்சுகளும்
உன் புகழ் பாட
பார்க்கும் இடமெல்லாம்
உன் முகம் பதித்தாய்

இன்னும் புரியவில்லை
ஏனிந்த இழப்பு-உன்னை
படமாய் வைத்துப் பார்க்கவா
பதினாலு வருடம்
வளர்த்தோம்?
உன் பருவமாற்றத்திற்கு
விழா எடுத்தோம்
பிரசவ வலி

மறப்பதற்குள்-உன்
தாய்க்கு இது
பிரளய வலி!
உன் தொப்புள் கொடி
கட்டி வைத்த
தண்டும் தொலைந்திராதே

நீ
சட்டென வளர்ந்தாய்
மொட்டென மலர்ந்தாய்
பட்டென பழகி
பலகதை சொல்வாய்
விட்டுப் போனாலும்
விம்பமாய் இருப்பாய்
கெட்ட கனவு
மொட்டை மாடியில்
எட்டிப் பார்த்தால்
பள்ளி விட்டு
வருவாய் என
எத்தனை பேர்
காத்திருப்பார்

தட்டிச் சிரிப்பதும்
தாளம் போடுவதும்
எட்டிப் பாய்வதும்
என எங்கும்
நிறைந்திருந்தாய்
ஓடி வந்து பாரம்மா
உன் பள்ளிக் கூட
படலையும் உனக்காய்
காத்திருக்கும்

நீ போனபின்
நாம் புரிந்து கொண்டோம்
எம்முயிரும் உன்னோடு
ஒன்றியிருந்தது
ஏனெனில் நாம்
இன்று நடைபிணம்
தானே.....?

ஆயினும்
அறிவியலுக்கு
அப்பாற்பட்ட வராய்
உன் நாயோடு
நாங்களும் காத்திருப்போம்
வாயிருந்தும் வார்த்தை
வராது.....!

BELVOIR COLLEGE INTERNATIONAL

2, BIRKMAN'S ROAD, COLOMBO 5, SRI LANKA
Telephone: 09622, 29827
36 GALLE ROAD, COLOMBO 5, TEL: 298298

E-mail: belvoiryahnet.lk
Fax: 585253

DIRECTOR

J. D. M. Prabhanga
Director (Media Centre)

HIGHER & PRIMARY SCHOOL PRINCIPAL

Mr. Chas. J. M. M. M.
M.A. (Hons.)
Principal (Higher School)
M.A.

CHAIRMAN

M.C. Perera

WARDEN

P. S. S. S. S.
Warden
Belvoir College
International
Colombo 5
Sri Lanka
Tel: 298298

16th November 2005

Message from the Warden

Deepika Shanthikumar who joined Belvoir at the nursery level blossomed out to be a fine allrounder, and like all her class mates, was busily preparing for her London O-Levels scheduled for May 2006. But alas, for Deepika it was not to be. An unknown virus struck her a cruel blow which turned out to be fatal. For us at Belvoir, it was all too sudden and the shock brought a numbing silence to her once vibrant class mates and teachers alike. The anguish and the deep sense of loss were all too clear on their faces as the entire school stood in silence bidding a sad farewell to Deepika at Kanitta.

Deepika was not only a devoted and friendly student but also a very promising athlete who excelled as a sprinter and her sudden demise is bound to hamper the performance of her colleagues. For us at Belvoir, her sudden passing away is all the more painful because Deepika came from a family that had a long and fruitful association with the College.

Deepika's loss is irreplaceable but her fragrant memory will live on with us for many years to come. On this sad occasion, we Belvoirians extend our heart felt condolences to her parents and her beloved brother Mayuran, all of whom form an integral part of the extended Belvoir Family.

Warden

19056

மயூரபதி ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தானம்

MAYURAPATHY SRI BATHRAKALI
AMMAN DEVASTHANAM

அட்டரலி டி கடிவாடி
உடிகிணர் டேவஸ்தானம்

17A, Mayura Place
Colombo 6, Sri Lanka

Date 24-11-2005

அன்னை எத்தனை, எத்தனை அன்னையோ?
அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ?
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ?
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ?
முன்னை எத்தனை எத்தனை சன்மமோ?
முன்னையடிப்பேணும் அழிந்திலேன்,
தூண்வம் எத்தனை எத்தனை சன்மமோ?
என் செய்வேன்? கச்சி ஏகாம்பரநாதனை.
(பதினோராம் திருமுறை)

செவ்வி தீபிகா அணையா தீபம் என்று நினைந்து வாழ்த்தினோம். ஆனால் ஆண்டு 10 படிக்கும்போதே அணைந்துவிட்டதே என்று மனதை தேற்றமுடியாமல் அழுகின்றார்கள் பெற்றோர் சாத்தியம் சசிபும். 14 ஆண்டுகளாக அன்பும் பாசமும் கொட்டி வளர்த்தார்கள். ஆசைக்கொரு பெண்ணும் ஆஸ்திக்கொரு ஆணுமாக இறைவன் கொடுத்தான். கொடுத்தவனே பறித்துக்கொண்டான். யாமிடம் முறையிட முடியும். தீபிகா கணம் பொழுதில் கண்ணை மூடிவிட்டான். அண்ணனும் அப்பாவும் அம்மாவும் கண்ணை திறந்துபடியே கண்ணீர் விட்டபடி இருக்கின்றார்கள். எப்படித்தான் அழகுதல் கொள்வமுடியும். மயூரபதி தாயின் முன்னிலையில் அவள் அழகையும் கட்டித்தனத்தையும் பாத்து நான் பலமுறை பாராட்டியிருக்கிறேன். இறைவனை நாம் நெருங்கும்போது இறைவனே எங்களை சோதிப்பது சகஜம்.

மீண்டும் அந்த ஆதா சாந்தியனைத்து அண்ணனுக்கு பிள்ளையாகவும் சாத்தி சசிகலாவும் பேத்தியாகவும் குடும்பத்தில் அவைரிப்பான் என்று நம்புகிறேன்.

தீபிகாவின் ஆதா சாந்தியனைய மயூரபதி தாயை வேண்டுகின்றேன்.

மே. வல்லியம் றேபர்,
தம்மாத்தா
மயூரபதி தேவஸ்தானம்
கொழும்பு-6

37661

24.11.2005

தீபிகா நீ எங்கே...?

கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில்
காலனிடம் சென்றாயே.....!
கவிதை எம்மை எழுத வைத்து
கல்லாகி நின்றாயே.....!
கல்லும் கரையுமடி
உன் கதைகேட்டால்.
கவி எப்படிப்பாடுவோம்
கவிதையே நாம் தான்.

சொல்லாமல் பிரிந்தாயே.....!
சோர்ந்தடி நம் மனங்கள்....!
பெற்றவள் தடிக்கிறாள்
உயிர்தந்தவன் தவிக்கிறான்
கூடப்பிறந்தவனோ கல்லாகி நிற்கிறான்
அந்நால் நீயோ ???

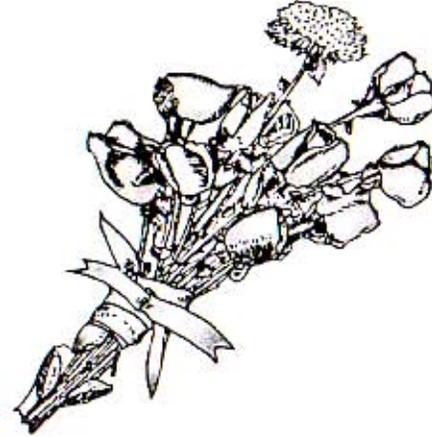
உன்னையே சுற்றி வட்டமிட்ட
சின்னச்சிட்டுகள் - நாம்
சிறகிழந்து பரிதவிக்கிறோம்
நின்றாலும் நீதான்... நடந்தாலும் நீதான்..
மின்னலென நம் நினைவில்
வந்துவந்து போகிறாய்...
நீ நிழலாகினாய்... நாம் நிஜமாகிறோம்!
நிஜங்கள் அழுகிறோம்... நிழல் நீ எங்கே!

கடவுள் இருக்கிறாரா?
உன் பிரிவின் நாம் கேட்கிறோம்.
நாம் சுற்றி சுற்றி வந்த
நம் பள்ளிக்கவர்கள், கதவுகள்
நாம் வட்டமிட்டுப் பேசிய
மேசைகள், நாற்காலிகள்...
நாம் ஓடி அடிய அந்த விளையாட்டு மைதானம்...
எல்லாமே அங்கங்கு நிற்கின்றன
நீ மட்டும் இல்லையே தீபிகா...
தீபிகா என்ற அழைத்த எங்கள் இதழ்களை
தீயிட்டுப் பொசுக்கிவிட்டாயே...

உன் நினைவுகள் தரும் ரணங்கள்
என்றும் எம்மைவிட்டு அகலாது
தீபிகா என்ற தீபச்சுடர்-எம்
இதயங்களில் சுடர்விட்டு எரியும்
நீ மீண்டும் பிறந்துவா
எம்மிடம் வந்துவிடு...

Grade 10
Science Girls

*I had a friend - a true friend
We had loads of fun together.....
she was faithful loving and, loyal
we shared the good and bad
This friend of mine was non-other than "DEEPIKA"... ...
Now "DEEPIKA" has departed from us
and is in the arms of god... ...
Still she will lie intense in our heart forever... ...*

So Mum Dad, Mayuran Anna & Grand Ma, be strong

*'Though Deepika has drifted away
She will be constant guidance to you all
'Deepika your little treasure will bring immense
consolation.*

*Your love Deepika was beyond words...
May God give you the courage and strength to face each
day with braveness... ...*

-YOUR LOVING FRIEND ABARNA

We miss you Deepika

Deepika Shanthikumar was and is a very good friend of all. She did not have anyone as best friend and she treated all her friends as one. She was very kind and caring. She was also knowledgeable and read a lot of books. She always had a smile on her face and was down to earth. She used to laugh at our jokes and so did we to hers. She is a jolly type of a person and never gets angry no matter how much we annoy her. We loved her company and hung out as much as possible together.

I remember the day we got our Grade-9, Literature test marks and she was full of smiles and literarily jumping up and down because she knew that she was improving in her studies.

There was also the day-two days before "Harry Potter and the Half Blood Prince" got released-all of us (Deepika, Praveena, Archana, Vinoja, Sathya, Kodeelah and myself) sat down and began imaging and debating about the story of the book.

I also remember the day when we went to watch the movie "Anniyan" and she sat 2 seats away from me, and we had a lot of fun.

She played many roles to each ones life-a dutiful daughter, a kind sister, a good athlete and gentle student to Belvoir College and above all, a good friend to all

" We miss You"

S. Sivanuja

A long lasting Impression from Cousins.

Deepika was kind ^{and} gentle person, who loved every one Although we haven't had a chance to meet her personally, We have spoken to her many times-We still can't forget her Sweet little voice. Our memories of her will always stay in Our heart.

Amutha & Bhavan

Though we only met Deepika briefly, she left a long lasting impression; the cute little four years old who made us smile With her singing and dancing will remain in our memories forever. We will never get to see her as a grown up, but we Can be thankful for the opportunity to have met her and to have enjoyed her conversation.

Rajan & Deepan

Deepika was a kind and gentle person, who loved every one and one that was loved by every one. My memories of her will always stay in my hearts as a cute little girl playing around chasing her little squirrel. We pray her soul rest In peace

Naleen

I have only spent a small amount of time with Deepika but I will always her beautiful smile-She will always Be loved and missed by all her family, friends and her Squirrel. She will always own a part of our memory.

Laven

I spent only a small amount of time ^{with} Deepika and in that time I observed that she was a kind and helpful person. I remember that she loved her squirrel and she enjoyed her studies very much. I will always remember her and she will be deeply missed by everyone and me. May her soul rest In peace.

Kuji

Deepika was kind gentle person, who loved every one Although we haven't had a chance to meet her personally, We have spoken to her many times-We still can't forget her Sweet little voice. Our memories of her will always stay in Our heart.

Vinoth

Deepika was known and will always be remembered as a dearly loved daughter, a living sister and a cheerful and cherished cousin. In the time that I met Deepika, the memories I have are of her constant and joyful smile, her energetic and carefree behaviour, and her care and consideration for all around her. There was never a dull moment with Deepika, and her happiness brought joy to the faces of all around her including me. She will be dearly missed, but never forgotten.

Sanjay

Deepika was one of the sweetest people you could ever meet. Her amazing personality warmed up any room as she was a delight to be around. There was never a dull moment around her, but never did she try to be someone else, Always had fun how she wanted to and loved every minute of it. Deepika: delightful daughter, sweet sister, caring cousin and a nice Niece

Partheeban

Deepika was very sweet, gentle and very generous to me. For my birthday she wrote a lot of good things about me. When I went there she was the first person to talk to me out of the children. She thought me a lot of things. Well I can't believe she is gone anyway I really like her.

Nirujah

Our dearest cousin Deepika,

Deepika's warming smile and her urge to communicate with us softened our hearts. Deepika was a dynamic young girl with a great passion and a gift to care for others, She was full of energy and love that captured many people. Deepika's desire to talk grew upon her as become older and extremely artistic. A voice that was pleasant but strong, gentle but clamorous.

Deepika, you were blessed with talent and energy. We spent the best holidays with you, playing in the sand, swimming in the pool, playing cards and the most exciting time at Bentota Hotel in 2003.

You were as close as a sister and close to our hearts you will be. We will miss you deeply Deepika.

Love from your cousins Fiona and Dylan.

எங்கள் மருமகள். பாசமிக்க தீபிகா ~ எங்களைவிட்டு திடீரெனப் பிரிந்துவிட்டாள் என்ற துயரச்செய்தி கேட்டு அதிர்ந்து போனோம். என்ன செய்வது என்று அறியாது எமது உள்ளம் துடிதுடித்தது. இன்னும் அச்செய்தியை நம்ப முடியவில்லை.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன், நாங்கள் இலங்கைக்குச் சென்ற பொழுது, எங்களுடனும், எங்கள் பிள்ளைகளுடனும் தீபிகா மிகவும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகினார். அந்த இனைய இனிய முகம் எங்கள் கண்முன் நின்று, மறைந்த செய்தியை நம்ப மறுக்கிறது.

எங்கள் எல்லோர் உள்ளத்திலும் தீபிகா என்றும் நிலைத்து நிற்பாள். அவரது அந்தமா சாந்தியடையவும். அவரை, இறைவன் தன் திருவடிகளில் இணைத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டியும் பிராத்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி, சாந்தி....

சந்திரா மாமா , மத் மாமர்.

"DEATH is nothing at all.

I have only slipped away into the next room.

I am I, and you are you.

Whatever we were to each other that we still are.

Call me by my old familiar name, speak to me in the easy way which
you always used.

Put no difference in your tone, wear no forced
air of solemnity or sorrow.

Laugh as we always laughed at the little jokes we enjoyed together.

Pray, smile, think of me, pray for me.

Let my name be ever the household word that it always was.

Let it be spoken without effect, without the trace of a shadow on it.

Life means all that it ever meant.

It is the same as it ever was; there is unbroken continuity.

Why should I be out of mind because I am out of sight?

I am waiting for you, for an interval, somewhere very near,

just around the corner.

"All is well"

Harry Scott Holland
1847-1918
Canon of St. Paul's Cathedral

"செல் வீருந்தோம்பி வருவருந்து பார்த்ருப்பான்
நல்வீருந்து வானத்தவர்க்கு"

வருவோரை உபசரிக்கும் தீபிகா !

வார்த்தையேதும் செல்லாமல் போனதேனம்மா ?

கொஞ்சதமிழில் எம்முடனே கொஞ்சிடுவாயே

கொஞ்சம் தமிழை மறந்து நீயும் போனதேனம்மா ?
அழகான உன்படத்தை வரவேற்பறையில் வைத்தீம்.

அழகான அம்முகத்தை காண்பதெப்போம்மா ?

பழகிய நாள் சிறிதென்றாலும் பாசம் மாறாது.

பைங்கிழியே எமை நீயும் தவிக்க விட்டதேனம்மா ?

காவோலை விழுகையிலே குருத்தோலைசிரித்திடலாம்

இளந்தளிர் நின் பிரிவால் சிரிப்பதற்கே ஆவலில்லை.

கல்யாணம் காட்சியெல்லாம் காண்பதற்கு காத்திருந்தோம்

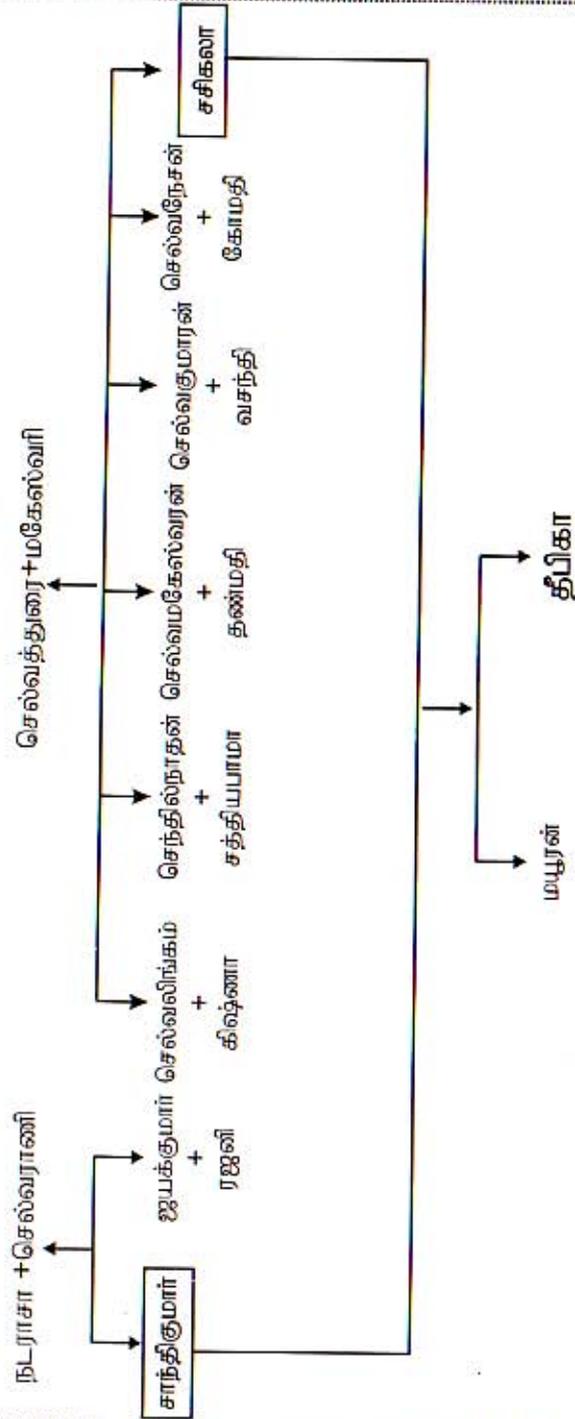
கண்மணியே ! காடு செல்லும் வழிகூட பார்க்க கூடவில்லை.

காலனவன் கருதியில் சுவர்ந்து சென்றிட்டாலும்

காலமெல்லாம் " தீபிகா " எம் நெஞ்சில் நீயிருப்பாய்.

பிரிவால் மனம் கசியும்
பாலா மாமா, மாமி
ஜேர்மனி.

ATTENTION N. SHANTHIKUMAR,
9 2\1 JARA ROAD,
COLOMBO-4.

Bharathirajaa

E-2/G, Parani Apartments,
Gemini Compound,
Chennai - 600 006.
Ph - 044 - 2822 3474
Fax - 044 - 2826 7128
E-mail:
bharathirajaa1@gmail.com

26-11-05

ஆழ்ந்த இலக்கிய சிந்தனை, கலையின் மேல் மிகுந்த ஈடுபாடு, பொறுப்பான எழுத்து அக்கறை, எல்லோரிடமும் எளிமையாக பழகும் பாங்கு, எப்போதும் புன்னைக்கத்த முகம், எல்லாம் ஒருங்கே பெற்ற எனது ஆசிரியரும், ஆத்மார்த்தமும் நிறைந்த, கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எனக்கு நண்பனாய் இருக்கிற சாந்திக்குமாரின் அறிவுச்சுர்மையும், அன்பின் நேர்மையும், மழலைச் சிரிப்பும் கொண்ட தவப்பூதலவி தீபிகா பால்யம் நிறைந்த பதினான்காம் வயதில் கனவுகளை சுமந்துகொண்டு எதிர்காலம் நோக்கி விரையும் நேரத்தில், கிடைத்த சிறிய ஓய்வில் தொலைக்காட்சி வழியே வண்ண உலகை ரசிக்கும் பொழுது காலநேவன் என்ன நினைத்தானோ? அவள் கனவுகளோடு உயிரையும் பறித்துக்கொண்டான் என்ற துயரச்செய்தி என் காதில் ஈட்டியாய் பாய்ந்தது.

மனம் இயற்கையானது, மாற்றம் இல்லாதது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் இச்செய்தியை கேள்விப்பட்டால் மரணத்தின் மீது வெறுப்புற்று காறி உமிழ்வான்.

'அந்தோ! ஆறுதல் சொல்ல மனம் நினைத்தாலும் நா தழுதழுக்கிறது, என்ன செய்வது!'

காலத்தின் விதிகளை மீறலோர் யார்?

சோகத்தில் கவிழ்ந்திருக்கும் நண்பருக்கும், குடும்பத்தார்க்கும் எனது ஆழ்ந்த நிரங்நலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தீபிகாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டுகிறேன்!

அன்புடன்

 (பாரதிராஜா)

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது

எது நடக்க்றதோ, அது நன்றாகவே நடக்க்றது.

எது நடக்க இருக்க்றதோ,

அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்.

எதற்காக நீ அழுக்காய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எழுத்துக் கொண்டாயோ,

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ,

அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாக்றது

மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும், எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்”
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்